

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال-افغانستان

۲۴ اپریل ۲۰۱۱

در افغانستان چه می گذرد؟

(۱۰۶)

قتل قومندان خان محمد مجاهد:

قومندان خان محمد که یکی از قومندانان جهادی و از نظر قومی به کرزی نزدیک بود، اخیراً به عنوان قومندان امنیه قندهار یکی از پر آشوب ترین ولایات افغانستان مقرر شد. طالبان چندین بار تلاش کردند تا او را به قتل برسانند، اما او هر بار جان سالم به در برد، بالاخره در ۱۵ اپریل یک فرد انتحاری با لباس افسری پولیس به دفتر او داخل شد و بعد از انتحار او را به قتل رساند. در این حال دو پولیسی که بیرون از دروازه او پهره بودند شدیداً زخمی شدند. بعد از قتل های انجنیر عمر و عبدالرحمن سید خیلی این ضربه کاری دیگر است که از سوی طالبان بر افراد بلند پایه دولتی در ولایات وارد می شود. در عین حال انتحاری دیگری که لباس نظامی به تن داشت در لغمان به محل حوزه تعلیمی نیرو های پولیس داخل شد و ۵ تن را به قتل رساند و چند تن دیگر را زخمی کرد. یک حمله کننده انتحاری در ننگرهار خود را منفجر کرد که دو تن را کشت.

به علاوه در ولسوالی اسمار کنر درگیری دوامدار قومی باعث قتل ملک زرین یکی از جنگسالاران مهم این منطقه شد. ملک زرین که از ۲۵ سال به این سو میان پسران کاکا بدی داشت و در این مدت دهها تن از دو طرف به قتل رسید، بالاخره به تاریخ ۱۳ اپریل مخالفان او قادر شدند که در جریان جلسه ای او را به قتل برسانند. ملک زرین که نسبت پاکستانی دارد و در منطقه جندول پاکستان سالها می زیست، بعد از تجاوز شوروی ها به افغانستان به اسمار محل آبائی اش آمد و به زودی یکی از قومندانان برجسته کنر شد که به تنظیم مجددی پیوست. مجددی با این قومندان همیشه روی صحنه ظاهر می شد و همیشه خارجی ها و جواسیس غربی را به این منطقه مهم سرحدی می برد. با قتل ملک زرین این تنظیم دیگر قومندان و برگ برنده ای در اختیار ندارد.

کشته شدن یک خانواده در بغلان:

به تاریخ ۱۷ اپریل یک قومندان قاتل و چپاولگر جهادی به اسم قومندان محراب در ولسوالی جرگه ولایت بغلان بر یک خانواده هجوم برده، ۵ طفل، زن و مرد این خانواده را تیرباران کرد، بعد از آن این جانی توسط پولیس دستگیر شد. اما ضعیف به نظر می رسد که این جنایتکار به جزای اعمالش برسد، چون اکثر این قومندانان با مقامات بالائی دولت در ارتباط اند. در ولایت بغلان از دهسال به این سو بیش از ده قومندان محلی جهادی از سوی مردم به قتل رسیده اند. چون قومندانان جهادی و سرگروپهای جهادی این ولایت از جنایتکاران و چپاولگران بنامی می باشند.

حمله انتحاری بر وزارت دفاع:

به روز دوشنبه، ۱۸ اپریل یک فرد انتحاری که لباس نظامی پوشیده بود و کارتی را در اختیار داشت، یک ساعت قبل از آنکه وزیر دفاع فرانسه به این وزارتخانه برسد، داخل وزارت شد و بعد از آنکه شناسائی شد، بر زینه های ورودی وزارت با سربازان این وزارت درگیر شد و بعد از آنکه دو سرباز را کشت و معاون سکرتر معاون وزیر را زخمی کرد و قبل از آنکه واسکت انفجای خود را منفجر کند، از پا در افتاد و به قتل رسید. افسر زخمی شده بعد از یک ساعت در شفاخانه جان داد. ذبیح الله مجاهد سخنگوی طالبان در تماس با رسانه ها گفت که قصد آنان کشتن وزیر دفاع فرانسه بوده است که به آن دسترسی پیدا نکرد. اخیراً طالبان تصمیم گرفته اند که مقامات دولتی و یا خارجی بلند پایه را شکار کنند که وزیر خارجه فرانسه از این تصمیم و عملیات جان سالم به در برد. به سلسله این عملیات ها به تاریخ ۱۸ اپریل حینیکه یک موتر پولیس در ولایت غزنی در حال گذار بود یک مین منفجر شد و شش تن از پولیس های این موتر را کشته و عده ای را زخمی ساخت. ولایت غزنی یکی از ولایات به شدت نا امن می باشد که تلفات آن در هر روز نسبت به بسیاری از ولایات افغانستان بیشتر می گردد و ساحه کنترول دولت در این ولایت بسیار محدود شده می رود.

مزدوران ایرانی و حمله در فراه:

بعد از ۱۱ سپتمبر که ایران خود را با حضور هزاران سرباز امریکائی در افغانستان با نوعی فشار رو به رو دیده و از آن همیشه انتقاد می نمود. بعد ها روشن شد که ایران در تسلیح طالبان در افغانستان نقش دارد و تلاش می نماید تا افغانستان و امریکائی ها را به طور مستمر در جنگ نگهدارد. اولین بار بعد از سال ۲۰۰۶ مداخلات ایران در افغانستان افشاء شد و امریکائی ها مدعی شدند که ایران برای طالبان سلاح و مهمات می دهد. یکبار در ۲۰۰۸ یک موتر مملو از سلاح و مهمات شبانه در نزدیکی های ولسوالی جوبین مورد حمله برق آسای نیرو های امریکائی قرار گرفت و بعد معلوم شد که این موتر سلاح و مهمات را طالبان از ایران به افغانستان وارد کرده بودند. سه نفر انتحاری که در شهرک غرغری در نیمروز حین ساختن واسکت های انتحاری دستگیر شدند، اعتراف کردند که تعلیمات نظامی را در شهر زاهدان ایران آموخته اند. چند بار حملاتی که بر بند کمال خان صورت گرفت، به اصطلاح امنیت ملی دولت دست نشانده ادعا کرد که این کار توسط ایران سازماندهی شده است. بالاخره وقتی طالبان جنگ مین را در افغانستان به راه انداختند، امریکائی ها در چند مورد مین هائی را کشف کردند که ساخت ایران بودند و بعد ریاست به اصطلاح امنیت ملی نیز آن را تأیید کرد. یکی از جاهائی که ایران بیشترین مداخله را از آن طریق اعمال می کرد، ولایت فراه بود که با ایران ۲۶۲ کیلومتر مرز مشترک دارد و در زمان جهاد، ایران در این ولایت چندین گروپ حزب الهی را سازمان داد که بقایای برخی از آنها تا امروز در ایران فعالیت دارند. چون گروپ های کاظم، ستار، غلام جان، مولوی گل احمد،

مولوی یحیی و غیره که سال گذشته غلام جان در مرکز فراه توسط امریکائی ها به قتل رسید و گفته می شد که امریکائی ها از روابط این قومندان با ایران می فهمیدند و به این خاطر او را به قتل رساندند. در فراه طالبان پایگاه مهمی در روستای شیوان ولسوالی بالا بلوک این ولایت ساخته و از این طریق روابط پشترود، خاکسفید، شیندند، ادرسکن و هرات را تأمین می کردند. امریکائی ها در خزان سال گذشته بر این پایگاه حمله کرده و با کشتن بیش از ۱۴۰ طالب این پایگاه را تسخیر نمودند و بعد ایتالوی ها به این پروسه کمک کرده به این صورت گلیم طالبان تا حدی در این ولایت جمع شد.

بعد از ظهور طالبان و تسخیر این ولایت، دو قومندان جهادی به نام های سناتور شیراحمد و ملک قادر که اولی مربوط به حزب اسلامی گلبدین و دومی مربوط به جمعیت ربانی بودند، از فراه فرار و سالها در بیرجند زیر حمایت مستقیم پاسداران ایرانی ماندند. بعد از پاکسازی نسبی فراه تا حدی زندگی در این ولایت روال عادی خود را گرفت و مردم در بیشتر نقاط ولایت گشت و گذار می کردند. اما ایران که همیشه می خواهد در افغانستان جنگ و درگیری جریان داشته باشد، ده روز قبل یک گروه قوی و مسلحی را به افغانستان فرستاد. این گروه که سناتور شیراحمد، ملک قادر و عزیز بوجوک قومندانی آن را به عهده دارند، حدود ۳۰۰ نفر را در بر می گیرد که با ۴۰ موتر سیکل و ۲۰ موتر انتقال می یابند و خوب مسلح می باشند. این که این همه سلاح، موتر، موتر سیکل و مهمات را از کجا کرده اند، همه به این باورند که ایران آنها را تسلیح نموده و به افغانستان فرستاده است، محل استقرار این نیرو در ولسوالی پشتکوه قلعه کاه می باشد که در نزدیکی قریه «اور و انجیران» به روی سرک عمومی پاتک انداخته و موتر ها را تلاشی می کنند.

این افراد در دو منطقه «سپید آبه» و «دورو» در بیرجند ایران تعلیمات نظامی دیده و از طریق میل ۷۵ مرزی وارد افغانستان شده اند. ابتداء در کوه انجیران در دره ای به نام «سورخاش ها» پایگاه گرفتند و بعد به پشتکوه ولسوالی آمده و قریه های این منطقه را در کنترل خود گرفته و تمامی مکاتب را مسدود و به دنبال معلمان این منطقه می گردند تا آنها را به این «جرم» جزا بدهند و به این خاطر اکثر معلمان از این منطقه فرار نموده اند. یکبار قوای دولت دست نشانده به این منطقه خود را نزدیک ساخت، اما با اصابت یک موتر با مین در نزدیک قریه «چاه زندان» فوراً دوباره برگشت کرده، وضعیت را به حال خود رها کردند. در میان این قواء طالبان ولسوالی پشترود که مدتی قادر به آمدن به این ولسوالی نبودند، هم حضور دارند. اما اینکه آنها تا آخر در منطقه قلعه کاه بمانند، شک هائی وجود دارد.

برای مقابله با این گروه که مستقیماً از ایران آمده و ایران در پشت سر آنها قرار دارد و آن را تقویت می کند، مردم برخی از قریه ها که بدی هائی از زمان جهاد به یاد دارند، تصمیم گرفته اند تا گروه های اربکی را بسازند. در این فرصت دولت دست نشانده نیز می خواهد تا این اربکی ها را مسلح بسازد و به این ترتیب این بار ایران مداخله مستقیم خود را در فراه آغاز کرده و دهها مکتب در این منطقه را مسدود نموده است. احتمال این که این نیرو متحد و ماندگار در این منطقه باقی بماند، بعید به نظر می رسد. چون گفته می شود که در همگامی و اتحاد واقعی قرار ندارند و همچنان این منطقه هموار در دراز مدت برای ایجاد پایگاه مناسب نیست و باید بعد از مدتی دوباره به ایران برگردند. چون خانواده های اکثر اینان در ایران می باشد. اما احتمال رویارویی هائی میان این گروه و امریکائی ها در این ولایت دیده می شود. این که نتیجه چه خواهد بود بعید به نظر می رسد که قادر به مقاومت در برابر حملات قوی امریکائی ها و ایتالوی ها گردند.

تظاهرات در پروان:

شام ۱۷ اپریل نیرو های امریکائی در چاریکار مرکز پروان سه تن از ملا های این مدرسه را با خود بردند. امریکائی ها شک داشتند که این ملا ها بخشی از مرکز تروریستی می باشد. در این رابطه روز ۱۸ اپریل حدود ۱۰۰ تن از طرفداران این ملا ها در شهر چاریکار دست به تظاهرات زدند که در رویارویی با پولیس قرار گرفتند. این افراد که تفنگ های شکاری و تفنگچه هم با خود داشتند، بعد از فیر بر ولایت، پولیس به تیر اندازی مقابل دست زد که در جریان یک نفر از تظاهر کنندگان کشته و ۲۵ تن دیگر زخمی شدند.

بازده کارمند ربوده شدند:

گزارش ها در فراه حاکی از آن است که گروه های مسلحی که اخیراً از ایران وارد افغانستان شده، به تاریخ ۱۸ اپریل ۹ انجنیر ایرانی را با دو کارگر افغان شان از منطقه پشتکوه ولسوالی قلعه کاه ولایت فراه ربوده اند. این انجنیران که برای ساختن سرکی از مرز ایران تا مرکز ولایت فراه کار می کردند، در منطقه هاروت این ولسوالی ربوده شدند. اما بسیاری به این باور اند که این افراد مسلح کوچکترین ضرری به این ایرانی ها رسانده نمی توانند، چون خود شان از جمله مزدوران و جاسوسان ایران هستند. اساساً دستیگری این افراد به خاطری شگرد است که گویا آنها وابسته به ایران نیستند. اما اینان شاخ بروت این ایرانی ها را هم کم کرده نمی توانند، اما به خاطر ظاهر امر حتماً چند روزی به نگهداری آنان خواهند پرداخت. این جاده یکی از سیاست های نفوذی ایران در منطقه فراه است. چون با اعمار این سرک تجارت ایران در بخش خراسان جنوب اوج می گیرد و صاحب درآمد خوبی می شود.

مصرف امریکائی ها در افغانستان

اخیراً یک مجله امریکائی تحقیقی در باره مصارف نظامی امریکائی ها در افغانستان انجام داده و می گوید که مصرف روزانه هر سرباز امریکائی در افغانستان به ۲۷۰۰ دالر می رسد. در حالیکه معاش یک نفر در اردوی پوشالی افغانستان ماهانه ۳۰۰ دالر است. از روی این مصرف می توان گفت که هر سرباز امریکائی ماهانه یک ملیون دالر مصرف دارد. اما در بخش های دیگری که امریکا در افغانستان مصرف می کنند، گراف این مصارف را در ماه به یک ملیون دالر فی سرباز می سازد.

این مصارف جنگی در حالی در افغانستان صورت می گیرد که ۷۰ درصد افغانها در بحران غذایی به سر می برند و توان خرید یک لقمه نان را ندارند. امریکا به علاوه برای کشتن هر طالب و یا فرد القاعده در افغانستان و عراق ۲۵۰ هزار مرمی فیر می کند و به این خاطر امریکائی ها اخیراً فرمایش ساخت مرمی را به اسرائیلی ها داده است. اعضای مجلس سنای امریکا یک ماه قبل گفته بود که امریکا در بخش نظامی تا حال مبلغ ۴۵۵ ملیارد دالر به مصرف رسانده است. اما در کنار این همه مصرف نیرو های امریکائی به شدت سرگرم جمع آوری تریاک و هروئین در افغانستان است و دهها معدن را کشف نموده که هیچ یک از آنها کمتر از میلیارد دالر نیست.